

211 (φ. 150r-150v [φ. 162])

Προικοσύμφωνο Νικόλα Ἰωάννου Ἀρώνη
καὶ Σοφίας ποτὲ Βασίλη Πουλημένου

1743, Ἰανουαρίου 23

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Κωσταντῇ Τζιώτῃ, παπα-Νικόλα Βάβουλα καὶ Ἀνεγνώστη Ἀναπλιώτῃ ὁ Ἰωάννης Νικ. Ἀρώνης μὲ τῇ συμβία του Λιανῇ καὶ ἡ Μαρίνα, γυναῖκα τοῦ ποτὲ Πουλημένου Βασίλη, κάνουν τὸ συνοικέσιο τῶν παιδιῶν των Νικόλα καὶ Σοφίας. Καὶ τῶν δίνουν σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια, ζῶα (ὁ Νικόλας εἶναι μεγαλοβοσκὸς) καὶ γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1743 – Ἰανουαρίῳ – 23 – 162
= Τύπος κ(αὶ) νόμος παλαιός τε κ(αὶ) νέος νενομοθετημένος
παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγί-
α κ(αὶ) ἡ ἐξ αὐτ(ῆ)ς παιδοποιΐα κ(αὶ) διὰ τὸ ἀρέσαι τ(ῆ)ς Αὐτοῦ Μεγαλο-
5 πρεποῦς Θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκκλησίᾳ ἐκ στὸν ἐν γΓανᾶ
πρῶτον γάμον κ(αὶ) εὐλόγησε αὐτοὺς τὸ ἴδιον εἰς οἶνον με-
τέβαλεν. Ἐπειδὴ γοῦν μυστήριον μυστήριον ὁ γάμος, διὰ τοῦ-
το καὶ πᾶς εὐσεβὴς κ(αὶ) ὀρθόδοξος Χριστιανὸς αὐτὸν χρῶνται δεί-
α νύσσει ἐνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καθύς τῶν κατωθέν, ἵνα γάμου κοι-
10 νωνίαν ξετελεύσουσιν. Ὅθεν ὁ κτῶ Ἰωάννης ποτὲ Νικολάου Ἀρώνη
ἔχοντας (μὲ τὴν συμβία ντου κερά Λιανῇ) μὲν ὀνόματι Νικόλαον, ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑτέρου ἡ κερά Μα-
ρίνα, γυνὴ ποτὲ Πουλημένου Βασίλη, ἔχοντας θυγάτηρ ὀνόμα-
τι Σοφία κ(αὶ) ζητᾷ ὁ ἄνωθεν Νικόλας τὴν Σοφία διὰ γυναῖκα ντου
νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικὴν, ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ Ἁγία τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐκκλησία
15 κ(αὶ) καθὼς διακελεύουσι οἱ δεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ νόμοι τῶν Θεοφόρων Πα-
τέρων εἰς πρῶτον γάμον κ(αὶ) τὰ ἐξῆς – Κ(αὶ) πρῶτον τάζουν οἱ γο-
νέοι τῶν παιδιῶ ντως τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστο)ῦ κ(αὶ) τ(ῆ)ς Παναγίας κ(αὶ)
τῶν γονέ-
ω ντως κ(αὶ) τὴν ἐδική ντως· κ(αὶ) διὰ χάριν προικὸς τάζει ἡ κερά Μαρίνα
τῆς κόρης σῆς τῆς ἄνωθεν Σοφίας τὴν εὐχὴ ντης κ(αὶ) τὴν ἐορτὴν τ(ῆ)ς Π(α)-
20 ναγίας τῆς Ὑπαπαντῆς νὰ τὴν ἐορτάζη κ(αὶ) τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων τὴν
πρῶτη Νοεμ-
βρίῳ νὰ τὸ ἐορτάζη. Κ(αὶ) τὰ σπίτια τὰ γονικά ντης, τὸ ἀμπέλι στὰ Λεύ-
δερα ποὺ ἔχουν μὲ =

- τὴν ἀδελφή ντης τὴν Ἀννέξα, τὰ ἀμπέλια ποὺ ἔχει στὴ Λαγκάδα στ' Ἀτζί-
 μαούρι γονικά
 της κ(αὶ) τὸ ἀμπέλι στοὺς Ἀσφοντάμους ἢ πάρτη ντης, τοῦ Τζαννιδάκη
 τὸ συκογύρι ἢ πάρτη
 ντης, στ' Ἀργιὰ στὴ Ξυλοκερατιὰ ἢ πάρτη ντης, στοῦ Γιαννούλη τὸ περ-
 βόλι ἢ πάρτη ντης,
 25 τοῦ Γαρμπινάτζου τὰ χωράφια ὅ,τι ἔχει ἐκεῖ γονικό ντης, γῆς-δέδρα, τὸ
 χωράφι ποὺ ἔ-
 χει στὴν Ἀνεβασὰ στὸν Ἅγιον Ἰωάννη Ἀπελαγιοῦ, γῆς-δέδρα, τὸ χωράφι
 στὸ Ξὺ ἢ πάρτη ν-
 της, γῆς-δέδρα, στῶ Ντεμενεάδω τὸ χωράφι, γῆς-δέδρα, ἢ πάρτη ντης,
 στὴ Θάλη στὴν
 ποταμίδα τὸ χωράφι, στὴ Ζημιὰ τὸ χωράφι, τὸ χωράφι στοῦ Καλόερα
 στὸ Μ-
 ερσινὸ ἢ πάρτη ντης, στοῦ Μαρωνή τὸ χωράφι τὴν πάρτη ντης, γῆς-
 δέδρα, ὅλ-
 30 α τὰ ἄνωθεν ὀνοματισμένα τὰ δίνει κ(αὶ) προικοδοτίζει τα τῆς κόρης της
 τῆς ἄνω-
 δεν Σοφίας μὲ κοντεντζιόν: νὰ κἀθῶνται μαζί καὶ τὴν μαντινιέρη. Κ(αὶ) ἂν
 κἀν-
 να καιρὸν δὲν ἤθελεν κάνουν καλὰ κἀὶ ξεχωρίζουν, νὰ ἔχη ἐξουσίαν νὰ
 πιάνη
 ἀπὸ ὅλα τὰ μισὰ νὰ τὰ καρποτρώγῃ ἐν ὅλῃ ντης τῇ ζωῇ κ(αὶ) ἀποβιώνο-
 ντάς της
 νὰ ἔναι πάλι στὴν ἐξουσίαν τῆς ἄνωθεν Σοφίας· κ(αὶ) νὰ ἔναι κρατημένη
 νὰ τὴν μνημ-
 35 ονεύη. Κ(αὶ) κρεββατοστρώσια δύο, φορεσὲς ὅσες τῆς εὐρίσκονται, κασέ-
 λα μία,
 ροδέλα μία, χαρανὶ τῆς ρακῆς τὴν πάρτη ντης, χαρανὶ τῆς λάτρας κ(αὶ)
 τηγάνι. Ταβ-
 λομάντηλα κ(αὶ) πετζέτες, ὅσα ἔχει, νὰ ἔναι δικά ντης. Πιδάρια τρία κ(αὶ)
 μεθύρες
 δύο. Ἀπλάδαινες, πιάτα κ(αὶ) ἄλλη συρμὴ λιανικὴ τοῦ σπιτιοῦ τὰ μισὰ
 ἐδικὰ ντης,
 σκάφη, πινακωτὴ κ(αὶ) κάθε ἄλλη μασαρία τῆς νοικοκυρᾶς κατὰ τὴν τά-
 ξιν κ(αὶ) γρό-

- 40 σια δύο πού τῆς τὰ χρωστοῦν. Τὲς φοράδες πού ἔχει μὲ τοὺς ἀδελφούς
στης κ(αὶ) ἀδελφή ν—
της ἡ πάρτη ντης ἐδικές της. Κ(αὶ) αὐτὰ ὅλα νὰ γροικοῦνται ὥς στὴν ἄνω-
θεν κοντε—
τζιόν, ἂν ξεχωρίσου, νὰ καρποτρώγῃ κ(αὶ) νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ ὅλα τὰ μι-
σά. Ταῦ—
τα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντης — Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάζουν κ(αὶ) δίδουν κ(αὶ)
ὁ ἄνωθεν κύρ Ἰ—
ωάννης μὲ τὴν συμβία ντου κερά Λιανὴ τοῦ υἱοῦ ντως τοῦ ἄνωθεν Νικό-
λα τὴν
- 45 εὐχὴ ντως κ(αὶ) τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀναστάσεως νὰ τὴν ἐορτάξῃ· τὴν κατοικίαν
πού ἤκαμαν νὰ κάθωνται οἱ γονεοὶ ἕως ὅπου ζοῦν κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς

150ν

στωσ ὅλα ἐδικά ντου· κ(αὶ) τὸ σκόνη ντως κ(αὶ) αὐτὸ ἀποβιώνοντάς στωσ.

Τὸ Ἀμπέλι

πού ἔχουν στὴ Λαγκάδα τὴν πᾶρτη ντως ἡ τὸ ἔχουν μαζὶ πάντοτε, στὴ
Γούρα τὰ σ—
αντίκι πού ἔχουν ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντου, τὸ χωράφι στὸ Πασπάρι ἡ
πάρτη ντως μ—

- 50 κό ντου, στοῦ Βερνίκου τὸ χωράφι ἡ πάρτη ντως, γῆς-δέδρα, ἐδικό ντου,
στὸ Ἀμπέλι

τὸ χωράφι ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντου, στοῦ π(α)πα-Μανόλη τὸ χωράφι ἐδι-
κό ντου,

στὸ Πιρνάρι τὸ χωράφι ἐδικό ντου μὲ τοῦτο: νὰ τρῶνε οἱ γονεοὶ τὸ μισὸ ἐν ὅ-
λη ντως τὴ ζωὴ κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στωσ ὅλο ἐδικό ντου, τὸ χαρανὶ τῆς
μάδρας

ἐδικό ντου, ζῶα δηλυκὰ ἐξήντα κ(αὶ) ἀρσενικὰ δέκα κ(αὶ) γρόσια εἴκο-
σι μὲ

- 55 σκρίτα κ(αὶ) δύο κτήματα δηλυκὰ πού ἔχουν μὲ τὸ Μουστάκη ἡ πάρτη
ντως ἐδι—

κές στου κ(αὶ) τὸ βόδι πού ἔχουν νὰ τό ἔχουν μαζί. Πιδάρια δύο κ(αὶ) μία
τυρομ—

εδύρα κ(αὶ) μία μεθύρα. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὐχὴ ντως. Εἰς ὅλα τὰ
ἄνω γεγραμμένα κ(αὶ) προικοδοτισμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ)
ἀναπαμένα στερεώνοντας τὸ παρὸν μὲ πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς

- 60 ἀφεδίας γρόσια πενήντα. Ὁ ἀδετήσας ἢ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιουῖ-
ται κ(αὶ) τὸ παρὸν νὰ μένη σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον. Κ(αὶ)
εἰς στερέωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλει-
αν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:— —
— Ἡά κοζαντῆς τζιῶτις μαρτιρῶ· ὡς ἀνοθεν —
65 — Ἡανικολα(ος) βαβουλας μαρτιρω —
— ἀνεγνωστis ἀναπλιωστis μαρτιρο —
Σ ἔφανος ιερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό:—

212 (φ. 151r-151v [163])

Προικοσύμφωνο Ἰακώβου Γεωργ. Ἀρώνη
καὶ Μαρίας Νικ. Καλαβροῦ

1743 — Ἰανουαρίου 25

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταύρου Ἀρώνη καὶ παπα-Νικόλα Βάβου-
λα ὁ Γεώργης ποτὲ Νικόλα Ἀρώνη μετὰ τὴν συμβία του Μαρίας καὶ ὁ Νικόλαος Κα-
λαβρὸς μετὰ τὴν συμβία του Μαρίας καὶ τὸν προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν τῶν Ἰα-
κώβου καὶ Μαρίας. Κ(αὶ) τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν ὑπογράψαντων, ἀμπέλια, ζῶα καὶ οἰκο-
σκευαί. Ἡ φελία 151 γὰρ εἶναι σχισμένη καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς γραφῆς τῆς.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1743 — Ἰανουαρίῳ — 25 — 163
= Τύπος κ(αὶ) νόμος παλαιός τε κ(αὶ) νέος νενομοθετημένος παρὰ Θεοῦ
Κ(υρίου)υ Παντο-
κράτορος ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία κ(αὶ) ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα κ(αὶ) διὰ
τὸ ἀρέσαι τ(ῆ)ς Αὐ-
τοῦ Μεγαλοπρεποῦς Θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλήθη εἰς στὸν ἐν
γΓανᾶ πρῶτον γά-
5 μον κ(αὶ) εὐλόγησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ἐπειδὴ γοῦν μυ-
στήριον, μυστήρι-
ον ὁ γάμος, διὰ τοῦτο πᾶς εὐσεβὴς κ(αὶ) ὀρθόδοξος Χριστιανὸς αὐτὸν
χρῶνται δεῖα
νεύσει ἔνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καρδίας τῶν κάτωθεν, ἵνα γάμου κοινωνίαν ξε-
τελεύσου-
σιν. Ὅθεν ὁ εἰς κύρ Γεώργης Ἀρώνης ποτὲ Νικόλα μετὰ τὴν συμβία ντου
κερὰ Μαρίας
ἔχοντας υἱὸν ὀνόματι Ἰάκωβον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁ κύρ Νικόλαος Κα-
λαβρὸς

